

Slicer software

Elk model dat je wilt printen moet worden aangeleverd in het formaat .stl, bijvoorbeeld box.stl. Om het geschikt te maken voor het printen moet het eerst door een slicer-programma, een slicer in de volksmond. Slice betekent plak of snee (brood). De printer moet namelijk laag voor laag leggen, het model moet dus in lagen of plakken worden opgedeeld. Daar is de slicer nodig.

Na het installeren van het sliceprogramma moet je aangeven welk printer je hebt, hoe groot de laagdikte moet worden, welk plasticsoort je gebruikt, welke temperatuur en de gewenste bestandsvorm (stl, 3mf) en mogelijk nog meer. Die instellingen kun je naderhand bijstellen, als dat nodig is.

Een veel gebruikte slicer-programma is Cura, dat is een gratis product van Ultimaker (<https://ultimaker.com/>), een Nederlands bedrijf van 3D printers. Op de site van Ultimaker kun je een handleiding van Cura binnenhalen, in het Nederlands. Is het slicen klaar, dan krijgt jouw de naam box.stl of box.3mf en daarna kun je die omzetten in het juiste printformaat box.gcode of box.bgcode. Doe dit is bestand in de printer en je kunt het printen.

Als je het goed gevolgd hebt, dan zie je dat het uitwisselen van gcode/bgcode niet verstandig is. Want de printer van iemand anders heeft waarschijnlijk andere instellingen. Wil je een model doorgeven aan iemand dan in stl- of 3mf-vorm.

Er bestaan nog andere slicer-programma's voor beginners, zoals PrusaSlicer, Octoprint en 3D Slicer. Tik in de adresbalk van jouw browser in *free slicer software for 3dprinting* in en je vindt er meerdere voor Windows, Mac en Linux.

De meeste slicer-programma's hebben een lijst met bekende machines en daarin kun je jouw machine aanvinken. Als je wat bekender bent met de eigen machine, dan kun je her en der zaken aanpassen.